

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งวิจัยการนำหลักธรรมภาคมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล
อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อัมกาเมือง
จังหวัดหนองคาย จำนวนทั้งหมด 258 คน (สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย. 2552 :
ไม่ปรากฏเลขหน้า)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจาก
จำนวนประชากร โดยวิธีการคำนวณตามสูตรของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ดังนี้
(Yamane. 1973:727)

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นในการวิจัยครั้งนี้ยอมให้เกิดขึ้นร้อยละ .05

$$\text{แทนค่าในสูตร} \quad n = \frac{258}{1 + 258 \times (0.05)^2}$$

$$= 156.83$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คำนวณได้ 156.83 เพื่อให้เป็นไปตามหลักการในทางคณิตศาสตร์และสถิติวิจัยซึ่งปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้เท่ากัน 157 คน ในจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 157 คน ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรอิสระ เลพะสถานภาพด้านตำแหน่งของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นตำแหน่งละ 11 คน เพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนของประชากรในแต่ละตำบล ได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับสถานภาพด้านตำแหน่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบขั้นภูมิความสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \frac{\text{จำนวนประชากรในแต่ละตำบล}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละตำบล} =$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร

ประชากร	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	11	11
2. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	11	11
3. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล		
3.1 ตำบลหนองกอกนกแกะ	22	13
3.2 ตำบลสองห้อง	20	12
3.3 ตำบลวัดชาติ	28	16
3.4 ตำบลค่ายบกหวาน	32	18
3.5 ตำบลพินโภน	16	9
3.6 ตำบลบ้านเดือ	32	18
3.7 ตำบลกวนวัน	14	8
3.8 ตำบลสีกาย	16	9
3.9 ตำบลพระธาตุบังพวน	28	16
3.10 ตำบลเมืองเหมี่ย	14	8
3.11 ตำบลปะโคน	14	8
รวม	258	157

1.3 วิธีสุ่มตัวอย่าง

ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยการจับสลากรายชื่อของบุคลากรเฉพาะตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในองค์การบริหารส่วนตำบล อําเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอบเขตของการวิจัย ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ตำแหน่ง นากรองค์การบริหารส่วนตำบล ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายปีกเกี่ยวกับความคิดเห็นของการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เป็นคำถามที่ได้ประมาณค่า ของ ลิเคิร์ท (Likert Five Rating Scale) ซึ่งได้แยกออกเป็น 5 ระดับ “ได้แก่” มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวภายใต้ หลักธรรมาภิบาล มี 6 ข้อดังต่อไปนี้

1. หลักนิติธรรม
2. หลักคุณธรรม
3. หลักความโปร่งใส
4. หลักการมีส่วนร่วม
5. หลักความรับผิดชอบ
6. หลักความคุ้มค่า

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAKTIVASARAKHAM UNIVERSITY**

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายปีกเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะในการนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 กำหนดกรอบแนวคิดและเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และองค์ประกอบ ที่จะทำให้ทราบถึง การนำหลักธรรมาภิบาล มาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง

จังหวัดหนองคาย แล้วนำมาใช้เป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งแบบสอบถามปลายปีด และแบบปลายเปิด

2.1.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ แก้ไข เสนอแนะ ปรับปรุง เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

2.2 การหาคุณภาพเครื่องมือ

2.2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณา และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา สถิติการวิจัย และพัฒนาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) และการหาค่าความตรงชิงเนื้อหา การตรวจเป็นลักษณะการพิจารณาใน 3 ประเด็น คือ หมายความ “ไม่หมายความ” ไม่หมายความ และไม่แน่ใจ โดยพิจารณาข้อคำถามนั้น ๆ วัดได้ตรงหรือสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ เพื่อให้คำชี้งี้ให้ระดับความคิดเห็นในแบบสอบถามแต่ละข้อถูกต้องตามหลักวิชา ครอบคลุมเนื้อหาและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พร้อมกับมีช่องว่างให้กรอกคำเสนอหัวข้อในรายชื่อรายด้านและรวมทั้งฉบับ ใช้วิธีการกำหนดเป็นคะแนน ถ้าเห็นด้วย ให้ค่า = 1 ไม่เห็นด้วย ให้ค่า = -1 และไม่แน่ใจ ให้ค่า = 0 แล้วนำผลการตรวจไปพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร $IOC = R/N$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา
 R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน คือ

1. นายสุวิทย์ จันทร์หาร ร.บ. (รัฐศาสตรบัณฑิต) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย M.Sc. (Rual and Regional Development Planning) ทุน DAAS สถาบันเยอรมัน ตำแหน่งที่องค์นิจหัวหน้าองค์กร เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

2. นางมองคล ทีนานาตัน ค.บ. (ภาษาไทย) ค.ม. (การบริหารการศึกษา) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

3. นายนุญช์ นุคลสาร ค.บ. (จิตวิทยา) ศ.ม. (เทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา) ศ.ค.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา) ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยตำบลค่ายบกหวาน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัสดุประเมินผล

2.2.2 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจแก้ของผู้เชี่ยวชาญ โดยแบบสอบถามข้อที่มีค่าเฉลี่ย IOC ตั้งแต่ .66 ขึ้นไป นำไปทดลอง (Try out) กับบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำนวน 40 คน ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ตำแหน่งละ 10 คน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล 20 คน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาก (Cronbach) (บุญชุม ศรีสะคาด. 2545 : 99) และได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95

2.2.3 จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขอหนังสือจากบุคลากรวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 นำหนังสือจากบุคลากรวิทยาลัยไปประสานกับ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปพบ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ทั้ง 11 แห่ง เพื่อให้ตอบแบบสอบถามให้ถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยดำเนินการ ดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

4.2 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding form)

4.3 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว ให้คะแนนแต่ละข้อจากจำนวนการจำแนกรายชื่อในแบบสอบถามที่ กำหนดไว้ 5 ระดับ โดยให้คะแนนแต่ละระดับ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 99)

ระดับความคิดเห็นมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับความคิดเห็นมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับความคิดเห็นปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

4.4. นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้วไปประมวลผลข้อมูลด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์ พิริยมทั้งกำหนดเกณฑ์การให้ความหมายเฉลี่ย (บุญชุม ศรีสะอาด. 2543 : 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐานใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็น การนำหลักธรรมากินบาลมาใช้ในองค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ได้แก่ F-test (One – Way ANOVA)

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มในการนำหลักธรรมากินบาล มาใช้ในองค์กรบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย สถิติที่ใช้ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และอภิปรายเชิงพรรณนา